Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus

Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 257

Dñica I post octauã Penthecostes

aduocatos vobis in die iudicij paupes ꝓcurate.
Multos em̃ nũc lazaros habetis:q̃ ianuas ve-
stras iacent:atq; his indigent q̃ vobis iã satiatis
q̃tidie de mẽsa cadũt. Verba sacre lectiõis debẽt
nos instruere ad implẽda mãdata pietatis. Quo-
tidie lazarũ si querimus inuenim⁹:quotidie laza
rum si non querimus cernimus. Ecce importune
se paupes offerũt:rogãt nos qui tũc nobis inťces
sores veniẽt. Certe nos oĩno rogare debuim⁹:tñ
rogamur. Videte si negare debem⁹ qđ petimur:
qñ patroni sunt qui petũt. Nolite ẽ misc̃die tẽpa
ꝑdere:nolite accepta remedia dissimulare. Ante
suppliciũ rogate de supplicio. Cũ quoslibet ĩ hoc
mũdo abiectos aspicitis:etiã si q̃ rephẽsibilia eo-
rũ esse videanť nolite despicere:q; fortasse q̃s mo-
rum infirmitas vulnerat:medicina pauptatꝭ cu-
rat. Quoꝝ si qua sunt talia q̃ debeãt iure rephẽdi
hec si vultis ad vsum vestre mercedis inflectitis:
vt ex ipis coꝝ vitijs cumulenť vobis incrementa
pietatis:quatenus panẽ pariter detis ⁊ verbũ:
panẽ refectionis cũ verbo correptiõis:⁊ duo a vo
bis alimenta ꝑcipiat qui vnũ querebat:dũ exteri
us cibo ⁊ interius satiať eloquio. Paup ergo cuꝫ
rephensibilis cerniť moneri debet ⁊ despici nõ dꝫ.
Si ṽo rephẽsiõis nil habꝫ venerari summope sic
intercessor debet. Sed ecce multos cernimus:q̃s
cuius sit meriti nescimus. Oẽs ergo venerãdi sũt
tantoq; necesse est vt oĩbus te humiliare debeas
q̃to quis sit ipe ignoras. Rem fratres refero quã
bene is qui presto est sup ⁊ cõpresbyter meus spe-
ciosus nouit. Eodẽ tp̃e quo monasterium petij:
anus quedã redempta noĩe ĩ sctĩmoniali habitu
ꝯstituta in vrbe hac iuxta marie semp virginis ec
clesiã manebat. Hec illius crũdinis discipula fu
erat q̃ magnis virtutib; pollens super pnestinos
montes vitã heremiticã duxisse ferebatur. Huic
due in eodẽ habitu discipule aderãt:vna noĩe ro-
mula:⁊ altera q̃ nũc adhuc supest quã quidẽ facie
scio sed noĩe nescio. Tres itaq; he in vno habita-
culo cõmorãtes moꝝ quidẽ diuitijs plenam sed
tñ rebus paupem vitã ducebãt. Hec aũt quã p̃fa
tus sum romula aliã quã p̃dixi condiscipulã suaꝫ
magnis vite meritis anteibat. Erat quippe mire
patientie:summe obediẽtie:custos oris sui ad silẽ
tium:studiosa valde ad cõtinue orationis vsum.
Sed plerũq; hi quos iã ꝑfectos hoĩes estimant
adhuc in oculis sũmi opificis aliquid imꝑfectio-
nis habẽt:sicut sepe impiti homĩes necdũ ꝑfecte
sculpta sigilla cõspicim⁹ ⁊ iam quasi ꝑfecta lauda
mus:q̃ adhuc artifex ꝯsiderat ⁊ limat:laudari iã
audit:⁊ tñ ea tondere meliorãdo nõ desinit. Hec
quã p̃dixim⁹ romula ea quã greco vocabulo pa-
ralysim medici vocant molestia corꝑali ꝑcussa ẽ:
multisq; annis in lectulo decubãs pene oĩm iace-
bat mẽbroꝝ officia destituta:nec tñ hec eadẽ eius
mentẽ ad impatientiã flagella ꝑduxerãt. Nã ipa
ei detrimẽta membrorũ facta fuerãt incrementa
virtutũ:q; tãto solliciti⁹ ad vsum orõnis exercue
rat:q̃nto ⁊ aliud q̃dlibet agere nequaq; valebat.
Nocte igiť quadã eandẽ redemptã quã p̃fatus
sum (q̃ vtrasq; discipulas suas filiaꝝ loco nutrie-
rat) vocauit dicens: Mater veni:mater veni.
Que mox cũ alia ei⁹ ꝯdiscipula surrexit:sic̃ vtrisq;
ferentib; ⁊ multis res eadẽ claruit:⁊ ego q̃ꝫ in eo
dem tp̃e audiui. Cũq; noctis medio lectulo iacen
tis assisterẽt:subito celit⁹ lux emissa oẽ illius cellu
le spaciũ impleuit:⁊ splẽdor tante claritatis emi-
cuit:vt corda assistentiũ inestimabili pauore per-
stringeret atq; (vt post ipe referebãt) oẽ in ei⁹ cor
pus obrigesceret:⁊ ĩ stupore subito remanerẽt. Ce
pit naq; q̃si cuiusdã magne multitudis ĩgredieťꝭ
sonit⁹ audiri:ostiũ cellule ꝯcuti:ac si ingredientiũ
turba p̃meret:atq; (vt dicebãt) intrãtiũ multitu
dinẽ sentiebãt:sꝫ nimietate timoris ⁊ luminis nil vi-
dere poterãt:q; eaꝝ oculos ⁊ pauor depsserat ⁊ ip
sa tãti luĩs claritas reuerberabat. Quã lucẽ ꝓti-
nus miri odoris ẽ fragrãtia subsecuta:ita vt eaꝝ
animũ:q; lux emissa terruerat odoris suauitas re
foueret. Sꝫ cũ vim claritatis illi⁹ ferre nõ possent
cepit eadẽ romula assistẽtẽ ⁊ tremẽtẽ redemptam
suoꝝ moꝝ magistrã blanda voce ꝯsolari dicens:
Noli timere mať:nõ morior mõ. Cumq; h̃ crebro
diceret paulatim lux q̃ fuerat emissa subtracta est:
sꝫ is q̃ subsecut⁹ ẽ odor remãsit:sicq; dies secũd⁹ et
tertius trãsijt vt aspsa fragrãtia odorꝭ remaneret.
Nocte igiť q̃rta eandẽ magistrã suã vocauit:quã
veniẽte viaticũ petijt ⁊ accepit. Necdũ ṽo eadem
redẽpta vel alia eius discipula a lectulo iacẽtꝭ ob-
cesserat:⁊ ecce subito in platea ante cellule eiusdeꝫ
hostiũ duo chori psallentiũ ꝯstiterũt:⁊ sicut se di-
cebãt sexus ex vocib; decreuisse:psalmodie cant⁹
dicebãt viri ⁊ femine rñdebant. Cũq; ante fores
cellule exhiberenť celestes exeq̃e:sctã illa aĩa car-
ne soluta ẽ. Qua ad celũ ducta q̃to chori psallẽtiũ
alti⁹ ascẽdebãt:tãto cepit psalmodia leui⁹ audiri:
quousq; ⁊ eiusdẽ psalmodie sonit⁹ ⁊ odoris suaui
tas elõgata finireť. Hec igiť q̃diu vixerat in cor-
pore q̃s illã haberet in honore? Indigna cũctis:
oĩbus despecta videbať. Quis em̃ ad illã accede-
re:q̃s illã videre dignareť? Sꝫ latebat in sterq̃li-
nio margarita dei. Sterq̃liniũ fratres hãc ipam
corruptibilitatẽ corꝑis appello:sterq̃liniũ abiectio
nem pauꝑtatis noĩo. Assumpta est ẽ margarita q̃
iacebat in sterq̃linio:⁊ posita est in celestꝭ regni or
namẽto. Iã inter supnos ciues emicat:iam inter
ignitos illos lapides eterni diadematꝭ choruscat
O vos q̃ in h̃ mundo vos diuites esse creditis aut
estis:ꝯferte si potestis falsas ṽras diuitias verꝭ di
uitijs romule. Vos in hui⁹ mũdi via oĩa amissu-
ri possidetis:illa nil q̃siuit in itinere:⁊ oĩa ĩuenit
in ꝑuẽtione. Vos letã vitã ducitis:tristẽ mortem
timetis:illa tristẽ vitã ꝑtulit:ad letã mortẽ ꝑue-
nit. Vos ad tp̃s q̃ritis obsequia hoĩm:illa despe-
cta ab hoĩb; inuenit socios choros angeloꝝ. Disci
te ẽ frẽs tꝑalia cũcta despicere:discite honorẽ ꝯtẽ
nere:eternã gl̃iam amare. Honorate q̃s paupes
cernitis:⁊ quos foris cõspicitis despectos seculi
intus arbitramini amicos dei. Cũ his participa-
mini qđ habetis:vt q̃nq; digneňť vobiscũ ꝑtici-
pare qđ habẽt. Pẽsate qđ ore magistri gentiũ dr̃: 2. Coꝝ. 8.
In h̃ tp̃e ṽra abũdãtia illoꝝ inopiã suppleat:vt ⁊
illoꝝ abũdãtia ṽre inopie sit supplementũ. Pen-
sate q̃ ipa p se ṽitas dicit: Quãdiu fecistis vni de Matth. 25
his fratrib; meis minimis mihi fecistis. Ad tribu
endũ ergo pigri cur estis:qñ hoc qđ iacenti in ter-
ra porrigitis sedenti in celo datis? Sed hec om-
nipotens deus qui p me in vestris aurib; loquiť:
per se in vestris mentibus loquatur:qui viuit ⁊ re
gnat ⁊c̃.

Dñica. II. Luce. XIIII.

In illo tempore. Di
xit iesus discipulis suis siłitudinẽ hanc. Ho-

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0257
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG